

Nauki Jezusa

Przejawiajcie w sobie Jezusa!

O tej porze roku ludzie z wielu krajów, wyznań i kultur gromadzą się w Prasanthi Nilajam, aby obchodzić świętą uroczystość Bożego Narodzenia i uczcić narodziny Jezusa Chrystusa. Co roku z okazji Bożego Narodzenia Sathya Sai Baba wygłaszał dyskurs do zebranych tutaj ludzi, aby przypomnieć nam o naszej boskiej naturze oraz dzielić się przestaniem i życiem Jezusa. Przestrzegał nas, aby nie traktować świąt jako okazji do ucztowania i zabawy, lecz jako możliwość podjęcia postanowienia, by podążać za naukami i za przykładem Chrystusa.

Swami przypominał nam, że naszym przeznaczeniem jest podróż od człowieczeństwa do boskości. W tej podróży pojawia się wiele przeszkód i trudności. Czasami Bóg przyjmuje narodziny w ludzkiej postaci, aby nauczyć człowieka, jak pokonać przeszkody i osiągnąć cel – boskość. Z okazji Bożego Narodzenia w 1982 roku Swami zalecił: „Przejawiajcie w sobie Jezusa!”.

Jezus jako ucieleśnienie miłości

Sathya Sai wskazywał, że Jezus udzielał prostych, praktycznych lekcji współczucia i miłości, opartych na własnym przykładzie, pokazując, jak możemy pielęgnować te boskie cechy. Jezus służył najbardziej z biednych i uczył swoich wyznawców, że zawsze gdy zaspokajamy potrzeby ubogich, potrzebujących, głodnych i chorych, służymy Bogu:

Jezus powiedział:

Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie:

*„Pójdźcie, błogostawieni Ojca mego,
weźcie w posiadanie królestwo,
przygotowane wam od założenia świata!
Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść;
byłem spragniony, a daliście Mi pić;
byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie;
byłem nagi, a przyodzialiście Mnie;
byłem chory, a odwiedziliście Mnie;
byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie”.*

Wówczas zapytają sprawiedliwi:

*„Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie?
Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię?
lub nagim i przyodzialiśmy Cię?”.*

A Król im odpowie:

*„Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście
jednemu z tych braci moich najmniejszych,
Mnieście uczynili” (Mt 25.34-40)¹.*

¹ Tłumaczenia cytatów biblijnych pochodzą z Biblii Tysiąclecia, Wydawnictwo Pallottinum, <http://biblia.deon.pl/>

Swami oznajmił, że Jezus przyszedł, aby uczyć ludzi o wielkości boskiej miłości i że było to jego najważniejsze zadanie. Chociaż doświadczył wielu trudności i przeszkód, był zdecydowany ze spokojem zaznać wszystkich ciężkich prób, zniewag i krytyki, odpłacając miłością za nienawiść, a nawet poświęcając własne życie. Jezus jest znany na całym świecie dzięki swojej wielkiej miłości.

Jezus jako wewnętrzna boskość

Na początku Jezus ogłosił, że jest posłańcem Boga, później – że jest Synem Bożym, a na końcu – że on i Ojciec są jednym. Wyjaśniając te słowa, Sathya Sai stwierdził:

Gdy Jezus oznajmił, że jest Synem Bożym, nabył prawa do godności i mocy Ojca. Mógł się o to ubiegać dopiero wtedy, gdy wykształcił w sobie cechy Ojca. W rezultacie osiągnął jedność, co doprowadziło do tego, że oświadczył: „Ja i mój Ojciec jesteśmy jednym”.

Sathya Sai Speaks, tom 13, rozdz. 27; z dyskursu wygłoszonego 25.12.1976 r. w Brindawanie

Tutaj Swami przypomina nam, że aby osiągnąć Boga wewnątrz, musimy rozwijać boskie cechy, co pozwoli nam zjednoczyć się z boskością. Mówiąc o życiu Jezusa, Swami wskazał, że najważniejszą ofiarą, jaką złożył Jezus, była ofiara z ego, co jest najtrudniejsze do porzucenia ze wszystkiego. Jezus poświęcił również swoje osobiste szczęście, swoją pomyślność i pozycję.

Jezus jako wielki mistrz

Sathya Sai Baba głosił, że wielcy mistrzowie należą do całej ludzkości i że Jezus przyjął ludzkie narodziny, aby we wszystkich ludziach wzbudzić świadomość ich wewnętrznej boskości. Jezus uczył, że „Królestwo Niebieskie jest wewnątrz – we wszystkich”.

Dzisiaj mamy urodziny Jezusa obchodzone w czasie grudniowych opadów śniegu, z lampkami, choinkami i wśród modlitw. Jednak bezużyteczne jest modlenie się w jeden dzień i zapominanie o Bogu przez resztę roku. To jest puste przedstawienie; ono nie płynie z serca. Prawdziwymi chrześcijanami jesteśmy jedynie wtedy, gdy żyjemy zgodnie z naukami Chrystusa i praktykujemy je w codziennym życiu. Nawet jeśli stosujemy choćby tylko dwie z jego nauk, to wystarczy.

Chrystus powiedział: „Wszelkie życie jest jedno, mój drogi synu! Bądź jednaki dla wszystkich!”. Jeśli będziemy szczerze podążać za tym nakazem, to wystarczy, abyśmy wypełnili swoje przeznaczenie.

Sathya Sai Speaks, tom 14, rozdz. 45; z dyskursu wygłoszonego 25.12.1979 r. w Prasanthi Nilajam

Jezus uczył na własnym przykładzie. Żył zgodnie z nauką „Traktuj bliźniego swego jak siebie samego”.

Jezus jako sługa ludzkości

Jezus urodził się w stajence wśród zwierząt, osłonięty przed zimnem. Wiódł skromne życie i służył innym. Swami twierdzi:

W Biblii jest napisane, że Jezus umył stopy swoim uczniom. Zakłopotani tą sytuacją uczniowie zapytali go, co robi. Jezus odpowiedział: „Obmywam wam stopy jako wasz sługa, abyście mogli nauczyć się służyć światu”.

Sathya Sai Speaks, tom 17, rozdz. 30; z dyskursu wygłoszonego 25.12.1984 r. w Prasanthi Nilajam

Sathya Sai wyjaśnia znaczenie wypełniania służby w ten sposób. Mówi, że:

Na początku każdy człowiek jest posłańcem Boga. Gdy wypełnia swoje obowiązki jako posłaniec, uświadamia sobie, że jest Synem Bożym i wówczas osiąga jedność z Bogiem.

Sathya Sai Speaks, tom 17, rozdz. 30; z dyskursu wygłoszonego 25.12.1984 r. w Prasanthi Nilajam

Jezus przekazał przesłanie za pomocą swoich czynów. Pokazał innym swoją rolę jako sługa ludzkości.

Uświadamiając sobie Jezusa w swoim wnętrzu, mamy możliwość uświadomić sobie naszą boską naturę. Możemy zrozumieć, że jesteśmy ucieleśnieniem miłości, możemy przejawiać boskie cechy, jakie posiadamy i stać się wzorem boskich nauk, pokonując nasze ego. Dzięki służbie dla ludzkości służyliśmy Bogu i urzeczywistniliśmy naszą prawdziwą naturę:

Pragnienie błogości jest najlepszym dowodem na istnienie naszej świętej natury.

Człowiek jest błogością.

Poszukuje błogości.

Błogość jest dla niego największym szczęściem.

Ponieważ Bóg jest błogością, zjednoczenie się z Nim jest szczęściem.

Nic innego nie przyniesie takiej radości;

radość ta jest niezmienna, niezależnie od tego, co się wydarzy lub nie.

Serce Jezusa było czyste i spokojne.

Dlatego uważa się je za święte.

Musimy uczynić nasze serca świętymi,

abyśmy zatopili się w Jezusie lub by Jezus zatopił się w nas.

Nasze zjednoczenie się z Bogiem nosi nazwę bhakti.

Gdy Jezus przejawia się w nas, jest to ścieżka dźniany.

Jezus był wysłannikiem Boga,

Ale musicie zwrócić uwagę także na to,

że wszyscy jesteście wysłannikami Boga.

Jezus nie był jedynym Synem Bożym.

Wszyscy jesteście Jego dziećmi.

Jezus i jego Ojciec są jednym.

Wy także jesteście jednym z Bogiem i możecie to sobie uświadomić.

Sathya Sai Speaks, tom 15, rozdz. 59; z dyskursu wygłoszonego 25.12.1982 r. w Prasanthi Nilajam

(dk)

Źródło: <http://www.sathyasai.org/events/festival/christmas>